

BATSHEVA DANCE COMPANY / IZRAEL PROJECT 5

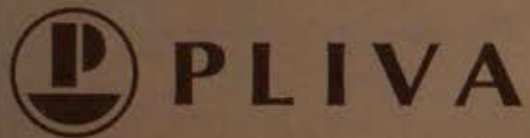
BY OHAD NAHARIN

**Humanitarni
plesni spektakl**

Nedjelja
21. 11. 2010., 19.30 h
HNK, Zagreb

**100. obljetnica
osnutka Doma zaklade
Lavoslava Schwarza**

Cjelokupan prihod namijenjen je
u dobrotvorne svrhe.

Jutarnji list

HEN:)RIH
studio d.o.o.

ŽIDOVSKA OPĆINA ZAGREB
קהילה היהודית של זגרב

BATSHEVA DANCE COMPANY

Umjetnički direktor:

Ohad Naharin

Izvršna direktorica:

Dina Aldor

Pomoćni umjetnički direktor:

Adi Salant

Koreografkinja:

Sharon Eyal

Ravnatelj trupe:

Yaniv Nagar

Voditelj turneja:

Eldad Mannheim

Voditelj pokusa:

Luc Jacobs

Međunarodne turneje

Glavna producentica:

Iris Bovshover

Producent:

Kobi Nathan

Voditeljica produkcije:

Irit Sturm

Glavni tehnički direktor:

Roni Cohen

Rasvjeta:

Itzik Assulin

Zvuk:

Yigal Feldman

Tehničar:

Yaron Shosh

Fotograf:

Gadi Dagon

BATSHEVA DANCE COMPANY

Umjetnički direktor:
Ohad Naharin

Batsheva Dance Company proglašena je, i od kritike i od gledatelja, najzbudljivijim sastavom suvremenog plesa u svijetu. Zajedno sa svojim mlađim Batsheva Ensembleom može se pohvaliti „pogonom“ kojega čini 40 plesača iz Izraela i inozemstva. Putujući intenzivno svojom zemljom i svijetom, dvije družine izvedu 250 nastupa godišnje.

Preuzevši 1990. godine ulogu umjetničkoga direktora, Ohad Naharin je svojom avanturističkom vizijom, osobitim koreografskim izričajem i revolucionarnim jezikom pokreta (Gaga), poveo trupu k novome razdoblju. Sharon Eyal imenovana je koreografkinjom kuće 2005. godine, a Adi Salant pridružio se umjetničkom vodstvu u svojstvu Pomoćnog umjetničkog direktora u rujnu 2009. U svom repertoaru koji se temelji na radovima Naharina i Eyala, Batsheva Dance Company stekla je pohvale za neustrašive, zaokružene i dirljivo iskrene izvedbe.

Kroz svakodnevni trening Gage, plesači Batsheve istražuju nove mogućnosti pokreta i razbuđuju svoj dinamički senzibilitet. Na pokuse donose gorljivu znatiželju i zrelu maštovitost, aktivno sudjelujući u kreativnom procesu. Članovi trupe ohrabreni su i u izražavanju svojega pojedinačnog jedinstvenog talenta.

Mnogi plesači stekli su svoje vještine kao članovi Batsheva Ensemblea, koji odgaja plesače u dobi od 18-24 godine, provodeći obrazovni program rada Batsheve. Pored nastupa za mlađu publiku širom zemlje, Ensemble drži i otvorene pokuse, tečajeve Gage, i repertoarne radionice za plesne škole.

Batsheva Dance Company osnovala je 1964. godine barunica Batsheva de Rothschild kao repertoarnu trupu, uključivši u rad Marthu Graham kao umjetničku savjetnicu. Usprkos svojoj mladosti, Batsheva je odmah imala čast postati prvom družinom, osim

trupe Marthe Graham, koja će izvoditi plesove ove legendarne koreografkinje. U svojim prvih nekoliko desetaka godina, Batsheva Dance Company vodili su umjetnički direktori Jane Dudley, Norman Walker, Brian MacDonald, William Louthier, Kaj Lothman (jednu godinu zajednički s Lindom Hodes), Paul Sanasardo, Moshe Romano, David Dvir i Shelley Sheer. Svaki je od ovih direktora, izmjenjujući repertoar radovima istaknutih američkih i europskih koreografa, uvodio i kreacije nadolazećih izraelskih umjetnika. Batshevu su oblikovali Robert Cohan, radeći kao umjetnički savjetnik za vrijeme direktora Romana, te mnogi drugi voditelji pokusa uključujući Ruth Harris, Romana, Hodes, Amiru Meroz, Renu Gluck (kratko vrijeme u ulozi pomoćne direktorice), Rahamim Rona i Jean Geddis.

Od 1989. sjedište Batsheva Dance Company je Suzanne Dellal Centre u Tel Avivu. Trupu zajednički financiraju Ministarstvo kulture i sporta Izraela, te poglavarstvo Tel Aviva. Turneje potpomaže Odjel za kulturne i znanstvene odnose pri Ministarstvu vanjskih poslova Izraela.

PROJECT 5

BY OHAD NAHARIN

2008.

Dizajn kostima:

Za B/olero; Park; George & Zalman:
Alla Eisenberg
Za Black Milk: Rakefet Levi

Dizajn svjetla:

Bambi, Ohad Naharin

1. George & Zalman (2006.)

Glazba: Arvo Pärt
Stihovi: Charles Bukowski
Stihove čita: Bobbi Smith

2. B/olero (2008.)

Glazba: Maurice Ravel
Izvođač: Isao Tomita – japanski
kompozitor i stručnjak za synthesizer

3. Park, iz predstave Moshe (1999.)

Glazba: Pan Sonic, Ohad Naharin

4. Black Milk (1985./1991.)

Glazba: Paul Smadbeck

Plesači Batsheva Dance Company:

Chen-Wei Lee, Ariel Freedman,
Rachael Osborne, Michal Sayfan,
Bobbi Smith

OHAD NAHARIN

KOREOGRAF &
UMJETNIČKI DIREKTOR

Ohad Naharin smatra se jednim od najuglednijih svjetskih koreografa suvremenoga plesa. Od 1990. vodio je, kao umjetnički direktor, Batsheva Dance Company avanturističkom umjetničkom vizijom, osvježivši repertoar očaravajućom koreografijom. Naharin je začetnik inovativnog jezika pokreta, Gage, kojim je obogatilo svoje ionako izuzetno umijeće pokreta, a njime je revolucionarizirao način na koji Batsheva vježba.

Rođen 1952. u kibucu Mizra, Ohad Naharin započeo je svoj plesni trening s Batsheva Dance Company 1974. godine. Tijekom te prve godine sa skupinom, uočava ga, zbog izuzetnog talenta, gostujuća koreografkinja Martha Graham, i poziva da se pridruži njezinoj plesnoj trupi u New Yorku. Za vrijeme boravka u New Yorku, Naharin dobiva stipendiju i studira na School of American Ballet, dodatno se usavršavajući na školi Juilliard te lašteći svoju tehniku s najboljim učiteljima, Maggie Black i Davidom Howardom. Svjetsku plesnu karijeru započeo je s izraelskom Bat-Dor Dance Company i Maurice Bédjartovom Ballet du XXe Siècle iz Bruxellesa.

Naharin se u New York vraća 1980. sa svojim koreografskim debijem u Kazuko Hirabayshi studiju. Te godine osniva i Ohad Naharin Dance Company, sa suprugom Mari Kajiwara, koja umire 2001. Od 1980. do 1990. Naharinova trupa nastupa u New Yorku i inozemstvu, a nastupi su praćeni velikim odobravanjem kritike. Kako se razvija njegov koreografski izričaj, biva angažiran od renomira-

nih svjetskih ansambala, uključujući Batshevu, Kibbutz Contemporary Dance Company i Nederlands Dans Theater.

Naharina imenuju umjetničkim direktorom Batsheva Dance Company 1990. i s izuzetkom 2003.-2004. on obavlja tu dužnost do danas. Navedenih je godina obnašao dužnost koreografa kuće. Za vrijeme svog angažmana, koreografirao je više od 20 predstava za Batshevu i njezinu mladu postavu, Batsheva Ensemble. Na sceni je za trupu obnovio 10 svojih plesova, a nanovo kombinirajući izvatke iz svog repertoara, stvorio je Deca Dance, cjelovečernji komad koji se neprekidno razvija. Njegov se rad kreće od drskih kazališnih produkcija kao što je Anaphaza (1993.) do slobodnijih kompozicija kao što je Three (2005). Naharinova provokativna koreografija dosljedno očarava, stimulira i pokreće publiku.

Naharin je izučavao glazbu tijekom svoje mladosti, a danas često koristi glazbu kako bi pojačao koreografski učinak. Kako bi unaprijedio svoje plesove, surađivao je s nekoliko značajnih glazbenih umjetnika, uključujući izraelsku rock grupu The Tractor's Revenge (za Kyr, 1990.), Avija Bellelija i Dana Makova (za Anaphazu, 1993.) kao i Ivrija Lidera (za Z/na, 1995.) Pod pseudonimom Maxim Waratt, Naharin je komponirao za predstavu MAX (2007), obradio i miksao nosače zvuka za Mamootot (2003.) i Horu (2009). Naharin je svoj talent za glazbu i ples kombinirao u Playbacku (2004.), solističkoj večeri, na kojoj je istovremeno

bio i redatelj i izvođač.

Naharinova neodoljiva koreografska snaga i domišljat, sjajno sklopljen rječnik pokreta, čine ga najdražim gostujućim umjetnikom svih plesnih trupa u svijetu. Njegova su djela izvodile svjetski poznate družine, uključujući Nederlands Dans Theater, Ballet Frankfurt, Lyon Opera Ballet, Compañía Nacional de Danza (Španjolska), Cullberg Ballet (Švedska), Finnish National Ballet, Paris Opera Ballet, Balé da Cidade de São Paulo, Cedar Lake Contemporary Ballet (New York), Hubbard Street Dance Chicago i Les Grand Ballets Canadiens de Montréal. Naharinov razvoj pokusa s Cedar Lake Contemporary Ballet za vrijeme uvježbavanja komada Deca Dance bio je tema dokumentarnog filma Tomera Heymanna pod nazivom Out of Focus (2007).

Izuzetan doprinos na polju plesa donio je Naharinu brojne nagrade i priznanja. U Izraelu je 2004. primio počasni doktorat iz filozofije Weizmann Instituta za znanost, prestižnu nagradu za ples Israel Prize (2005.), počasni doktorat iz filozofije Hebrejskog sveučilišta (2008.), Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres francuske vlade (1998.), dvije New York Dance and Performance (Bessie) nagrade (za predstavu Virus na Brooklyn Academy of Music 2002. i za predstavu Anaphaza na Lincoln Center Festivalu, 2003.), nagradu Samuel H. Scripps American Dance Festival Award za životno djelo (2009.) kao i Dance Magazine Award (2009).

UZ STOTU OBLJETNICU OSNUTKA DOMA ZAKLADE LAVOSLAVA SCHWARZA

Dana 4. svibnja 1905. potpisao je Lavoslav Schwarz u uredu svoga odvjetnika, tadašnjega potpredsjednika Izraelitske bogoštovne općine u Zagrebu, dr. Dragutina Goldmanna, oporuku kojom je osnovana zaklada doma za bolesne i nemoćne. U prosincu 1910. otvoren je Dom za stare i nemoćne "Zaklada Lavoslava Schwarza" u Maksimirskoj ulici (arhitekti Leon Hönigsberg i Julije Deutsch). U Dom se uselilo 10 starijih osoba, 8 žena i 2 muškarca. U periodu od 1922. – 1931. dolazi do pogoršanja općih ekonomskih prilika i povećanja potrebe za smještajem starih i nemoćnih, tako da su 1931. u Domu bile smještene čak 72 osobe od kojih veći broj potpuno besplatno.

9. travnja 1941. zgradu Doma zauzimaju Nijemci i naređuju stanarima da je napuste u roku od 24 sata. U tom je trenutku u Domu bilo smješteno 100 štićenika, 78 žena i 22 muškarca. Dio domara seli rodbini, a za dio smještaj pronalazi Židovska općina Zagreb te on seli u dvije zgrade u Stenjevcu. 1942. godine otuđena zgrada Doma u Maksimirskoj biva prenamijenjena za potrebe zračnih snaga NDH. Život u Domu u Stenjevcu postaje nesiguran, gotovo nemoguć. Prema svjedočenju Amiela Shomronyja, osobnog tajnika nadrabina dr. Miroslava Šaloma Freibergera, Dom prihvaća ponudu zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca i štićenici sele na njegovo imanje u Brezovici.

U travnju 1947. je pedesetak starica i staraca koji su preživjeli rat preseljeno iz Brezovice, ali ne, kao što su očekivali, u zgradu u Maksimirskoj nego u manju zgradu, u Mlinarskoj 25, koju je za tu svrhu Židovskoj općini dodijelio Gradski narodni odbor. U zgradu u Maksimirskoj smješteno je zrakoplovstvo JNA. Tijekom Holokausta mnoge su starije osobe ostale bez svojih obitelji ili se nisu mogle vratiti u srušene ili oštećene kuće. Potrebe za smještajem su stoga naglo narasle pa se Dom širi na još jednu lokaciju. Osim Mlinarske zaposjeda i dva kata u zgradi Židovske općine Zagreb u Palmotićevoj 16.

1954. godine Grad Zagreb dodjeljuje Židovskoj općini zemljište na Bukovačkoj cesti, a 15. prosinca 1957. svečano je otvorena nova zgrada Doma, izgrađena po projektu arhitekta Slavka Löwyja i uz stručni nadzor ing. Ašera Kabilja.

Dom 1991. godine dobiva novu ulogu. Tijekom Domovinskoga rata u Hrvatskoj i rata u Bosni i Hercegovini pružio je privremeni ili stalni smještaj brojnim prognanicima i izbjeglicama koji su morali napustiti svoje domove, članovima židovskih općina iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine te mlađim osobama od kojih mnoge nisu bile pripadnici židovske zajednice, a trebao im je privremeni smještaj.

Danas Dom zaklade Lavoslava Schwarza brine o devedesetak starih ili nemoćnih osoba.

UZ HUMANITARNI KARAKTER PROGRAMA

Dječji dom u Hrvatskom Leskovcu koji nosi službeni naziv Kuća sv. Josipa za nezbrinutu djecu u okviru redovničke zajednice sestara Karmelićanki Božanskog Srca Isusova pruža obiteljski dom djeci koja iz određenih razloga ne mogu odrastati u vlastitim obiteljima. Gotovo stoljetna djelatnost sestara u Hrvatskom Leskovcu svoje korijene ima u karizmi internacionalne Družbe Karmelićanki BSI koju je utemeljila bl. Marija Terezija od sv. Josipa, Ana Marija Taucher 1891.g u Berlinu. Dječji dom pravno je registriran pri Ministarstvu zdravstva i socijalne skrbi kao djelatnost vjerske zajednice koja pruža usluge skrbi izvan vlastite obitelji djeci bez odgovarajuće roditeljske skrbi u skladu sa Zakonom o socijalnoj skrbi.

Dječji dom utemeljen je davne 1919. godine kada su prve karmelićanke BSI iz Beča došle u Hrvatsku. Započele su zbrinjavanjem ratne siročadi tijekom Prvoga svjetskog rata te do danas zadržale specifično poslanje brige za djecu u potrebi. Kuća sv. Josipa smještena je u predgrađu Zagreba, u Hrvatskom Leskovcu na adresi Leskovački brijeg 15. Misija ove Kuće posvećene sv. Josipu jest interdisciplinarni odgoj djece kojoj zbog različitih životnih situacija nije omogućeno da odrastaju u biološkoj obitelji. Odgoj je temeljen na kršćanskim vrednotama, pretpostavlja individualan pristup svakom djetetu i njeguje obiteljsku

atmosferu i zajedništvo. Glavna oznaka pedagoških nastojanja koje sestre integriraju u svoj rad jest stvaranje obiteljskog ozračja ljubavi, zaštite i sigurnosti kako bi djeca i mladi doživjeli prihvaćenost i našli smisao za svoju budućnost. U Domu je trenutno smješteno 32 djece i mladih u dobi od 8 do 22 godine. Djelovanje Kuće sv. Josipa jednim dijelom financira se iz novca koji Ministarstvo plaća za djecu. No obzirom da Kuća sv. Josipa kao djelatnost vjerske zajednice ne prima sredstva u istom iznosu kao i dječji domovi kojima je osnivač Republika Hrvatska, dio potrebnih financijskih izdataka pokušava se pokriti raznim donacijama.

U Kući sv. Josipa zaposleno je sedmero odgajatelja, psiholog, logoped, psihoterapeut i socijalni radnik. Djeci i mladima koji dolaze iz svih krajeva Hrvatske i sa sobom donose svaki svoju životnu priču, svoju bol, svoje želje i snove djelatnici Kuće pokušavaju život učiniti prihvatljivijim i smislenijim i svakako nastoje podržati svijest u tim mladim životima da bez obzira na životnu situaciju koja ih je dovela ovamo pred njima leži još neotkrivena, često neizvjesna budućnost, ali i skrivena snaga koja može nadvladati sve zapreke.

Veleposlanstvo Države Izrael i Židovska općina Zagreb poklanjaju cjelokupan prihod od ulaznica Kući sv. Josipa.

Veleposlanstvo Države Izrael i Židovska općina Zagreb zahvaljuju gđi Mirni Žagar na inicijativi i pomoći pri dovođenju Batsheva Dance Company u Zagreb.